

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 6ης Δεκεμβρίου 2018*

«Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως και διαδικασίες παραδόσεως μεταξύ κρατών μελών – Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως εκδοθέν για την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής – Περιεχόμενο και τύπος – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο στ' – Μη αναγραφή της παρεπόμενης ποινής – Κύρος – Συνέπειες – Αποτέλεσμα επί της κρατήσεως»

Στην υπόθεση C-551/18 PPU,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής απόφασης δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Hof van Cassatie (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, Βέλγιο) με απόφαση της 29ης Αυγούστου 2018, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 29 Αυγούστου 2018, στο πλαίσιο της δίκης σχετικά με την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως κατά του

IK,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta, Αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, προεδρεύουσα του πρώτου τμήματος, J.-C. Bonichot, E. Regan (εισηγητή), C. G. Fernlund και S. Rodin, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston

γραμματέας: M. Ferreira, κύρια διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη το αίτημα του αιτούντος δικαστηρίου της 29ης Αυγούστου 2018, το οποίο περιήλθε στο Δικαστήριο στις 29 Αυγούστου 2018, να εξεταστεί η αίτηση προδικαστικής απόφασης με επείγουσα διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 22ας Οκτωβρίου 2018,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο ΙΚ, εκπροσωπούμενος από τον P. Bekaert, advocaat,
- η Βελγική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις C. Van Lul και C. Pochet καθώς και από τον J.-C. Halleux, επικουρούμενους από την J. Maggio, εμπειρογνώμονα,
- η Ιρλανδία, εκπροσωπούμενη από την G. Hodge, επικουρούμενη από την G. Mullan, BL,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους J.M. Hoogveld και J. Langer,
- η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την J. Sawicka,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον R. Troosters,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 8ης Νοεμβρίου 2018,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής απόφασης αφορά την ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24) (στο εξής: απόφαση-πλαίσιο 2002/584).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της εκτελέσεως, στο Βέλγιο, ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος στις 27 Αυγούστου 2014 από βελγικό δικαστήριο κατά του ΙΚ για την εκτέλεση, στο εν λόγω κράτος μέλος, στερητικής της ελευθερίας ποινής σε συνδυασμό με την παρεπόμενη ποινή της θέσεως στη διάθεση του strafuitvoeringsrechtbank (δικαστηρίου αρμόδιου για την εκτέλεση των ποινών, Βέλγιο).

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Ο Χάρτης

- 3 Το άρθρο 47, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) ορίζει τα εξής:

«Κάθε πρόσωπο του οποίου παραβιάστηκαν τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που διασφαλίζονται από το δίκαιο της Ένωσης, έχει δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, τηρουμένων των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να δικασθεί η υπόθεσή του δίκαια, δημόσια και εντός εύλογης προθεσμίας, από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως. Κάθε πρόσωπο έχει τη δυνατότητα να συμβουλευέται δικηγόρο και να του αναθέτει την υπεράσπιση και εκπροσώπησή του.»

- 4 Το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Χάρτη προβλέπει τα εξής:

«Διασφαλίζεται ο σεβασμός των δικαιωμάτων της υπεράσπισης σε κάθε κατηγορούμενο.»

Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584

- 5 Στις αιτιολογικές σκέψεις 5 έως 7 της απόφασης-πλαισίου 2002/584 εκτίθενται τα εξής:
- «(5) [...] [Η] εισαγωγή ενός νέου απλουστευμένου συστήματος παράδοσης προσώπων που έχουν καταδικαστεί ή είναι ύποπτα, προς το σκοπό της εκτέλεσης καταδικαστικών ποινικών αποφάσεων ή ποινικής δίωξης, επιτρέπει να αρθούν η πολυπλοκότητα και το ενδεχόμενο καθυστερήσεων που είναι εγγενή στις ισχύουσες διαδικασίες έκδοσης. [...]
- (6) Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης το οποίο προβλέπει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αποτελεί την πρώτη περίπτωση συγκεκριμένης εφαρμογής, στον τομέα του ποινικού δικαίου, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης που έχει χαρακτηριστεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ως “ακρογωνιαίος λίθος” της δικαστικής συνεργασίας.
- (7) Δεδομένου ότι ο στόχος της αντικατάστασης του πολυμερούς συστήματος εκδόσεως το οποίο έχει δημιουργηθεί επί τη βάση της ευρωπαϊκής σύμβασης εκδόσεως[, υπογραφείσας στο Παρίσι στις 13 Δεκεμβρίου 1957] είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη ενεργώντας μονομερώς, και συνεπώς, λόγω της διάστασης και των αποτελεσμάτων της, δύναται να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, το Συμβούλιο δύναται να εγκρίνει μέτρα, σύμφωνα προς την αρχή της επικουρικότητας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 [ΕΕ] και στο άρθρο 5 [ΕΚ]. Σύμφωνα προς την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο τελευταίο αυτό άρθρο, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.»
- 6 Το άρθρο 1 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, με τίτλο «Ορισμός και υποχρέωση εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης», προβλέπει τα εξής:
- «1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς τον σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.
2. Τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαισίου.
3. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 [ΣΕΕ].»
- 7 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της εν λόγω απόφασης-πλαισίου ορίζει τα εξής:
- «Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μπορεί να εκδίδεται για πράξεις που τιμωρούνται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του σχετικού εντάλματος (εφεξής καλούμενο “κράτος έκδοσης του εντάλματος”) με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον δώδεκα μηνών ή, εάν έχει ήδη επιβληθεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας, για απαγγελθείσες καταδίκες διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών.»
- 8 Τα άρθρα 3, 4 και 4α της ίδιας αυτής απόφασης-πλαισίου απαριθμούν τους λόγους υποχρεωτικής και προαιρετικής μη εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.
- 9 Ειδικότερα, το άρθρο 4, σημεία 4 και 6, της απόφασης-πλαισίου 2002/584 προβλέπει τα εξής:
- «Η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης:
- [...]

4) όταν έχει επέλθει παραγραφή της ποινικής δίωξης ή της ποινής σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους εκτέλεσης και οι πράξεις ανάγονται στην αρμοδιότητα αυτού του κράτους μέλους σύμφωνα με το ποινικό του δίκαιο·

[...]

6) εάν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί προς το σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας, στερητικών της ελευθερίας, όταν ο καταζητούμενος διαμένει στο κράτος μέλος εκτέλεσης, είναι υπήκοος ή κάτοικός του και αυτό το κράτος δεσμεύεται να εκτελέσει την ποινή ή το μέτρο ασφαλείας σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο».

10 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, της εν λόγω απόφασης-πλαisiού, με τίτλο «Περιεχόμενο και τύπος του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης»:

«Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία, τα οποία υποβάλλονται σύμφωνα με το έντυπο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα:

- α) ταυτότητα και ιθαγένεια του καταζητούμενου·
- β) όνομα, διεύθυνση, αριθμός τηλεφώνου και φαξ και ηλεκτρονική διεύθυνση της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος·
- γ) ένδειξη ότι υπάρχει εκτελεστή απόφαση, ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 1 και 2·
- δ) φύση και νομικός χαρακτηρισμός του αδικήματος, ιδίως όσον αφορά το άρθρο 2·
- ε) περιγραφή των περιστάσεων υπό τις οποίες τελέσθηκε η αξιόποινη πράξη, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου, του τόπου της τέλεσης και του βαθμού συμμετοχής του καταζητουμένου στην αξιόποινη πράξη·
- στ) την επιβληθείσα ποινή, εάν πρόκειται για τελεσίδικη απόφαση, ή την κλίμακα ποινών που προβλέπεται για την αξιόποινη πράξη από τη νομοθεσία του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος·
- ζ) στο μέτρο του δυνατού, τις λοιπές συνέπειες της αξιόποινης πράξης.»

11 Κατά το άρθρο 15 της εν λόγω απόφασης-πλαisiού, με τίτλο «Απόφαση για την παράδοση»:

«1. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης αποφασίζει, εντός των προθεσμιών και υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα απόφαση-πλαίσιο, για την παράδοση του προσώπου.

2. Εάν η δικαστική αρχή εκτέλεσης κρίνει ότι οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος δεν αρκούν ώστε να της επιτρέψουν να αποφασίσει για την παράδοση, ζητεί την κατεπείγουσα προσκόμιση των απαραίτητων συμπληρωματικών πληροφοριών, ιδίως σε σχέση με τα άρθρα 3 έως 5 και το άρθρο 8, και μπορεί να τάξει προθεσμία για την παραλαβή τους, λαμβάνοντας υπόψη της ότι είναι αναγκαίο να τηρηθούν οι προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 17.

3. Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί να διαβιβάξει οποτεδήποτε στη δικαστική αρχή εκτέλεσης κάθε επιπλέον χρήσιμη πληροφορία.»

- 12 Με τίτλο «Ενδεχόμενη δίωξη για άλλες αξιόποινες πράξεις», το άρθρο 27 της απόφασης-πλαίσιου έχει ως εξής:

«1. Έκαστο κράτος μέλος δύναται να κοινοποιεί στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ότι, στις σχέσεις του με άλλα κράτη μέλη που έχουν προβεί στην ίδια κοινοποίηση, τεκμαίρεται η συγκατάθεση για τη δίωξη, καταδίκη ή κράτηση ενός προσώπου προς έκτιση ποινής ή μέτρον στερητικών της ελευθερίας, για οποιαδήποτε αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα πριν από την παράδοσή του, πέραν εκείνης για την οποία παραδόθηκε, εκτός εάν, σε συγκεκριμένη περίπτωση, η δικαστική αρχή εκτέλεσης ορίσει άλλως στην απόφασή της για την παράδοση.

2. Εξαιρέσει των περιπτώσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3, πρόσωπο το οποίο παραδόθηκε δεν διώκεται, καταδικάζεται ή άλλως πως στερείται της ελευθερίας του για αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα πριν από την παράδοσή του πέραν εκείνης για την οποία παραδόθηκε.

3. Η παράγραφος 2 δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

[...]

4. Η αίτηση συγκατάθεσης υποβάλλεται στη δικαστική αρχή εκτέλεσης και συνοδεύεται από τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 και από τη μετάφραση που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2. Δίδεται συγκατάθεση όταν για την αξιόποινη πράξη για την οποία ζητείται χωρεί επίσης παράδοση σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης αρνείται τη συγκατάθεσή της για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 3 και μπορεί πέραν αυτού να την αρνηθεί μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 4. Η απόφαση λαμβάνεται το αργότερο 30 ημέρες μετά την παραλαβή της αίτησης.

Για τις περιπτώσεις του άρθρου 5, το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος πρέπει να παρέχει τις εγγυήσεις που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο.»

- 13 Το υπόδειγμα του εντύπου του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, στο παράρτημα της απόφασης-πλαίσιου 2002/584, περιλαμβάνει μεταξύ άλλων το στοιχείο γ', με τίτλο «Ενδείξεις για τη διάρκεια της ποινής», του οποίου το σημείο 2 επιβάλλει στη δικαστική αρχή έκδοσης να αναγράφει τη «[δ]ιάρκεια της επιβληθείσας στερητικής της ελευθερίας ποινής ή του επιβληθέντος στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας».

Το βελγικό δίκαιο

- 14 Κατά το άρθρο 95/2 του *wet betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten* (νόμου περί του εξωτερικού νομικού καθεστώτος του καταδικασθέντος σε στερητική της ελευθερίας ποινή και περί των δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται στο θύμα στο πλαίσιο της διαδικασίας εκτέλεσης της ποινής), της 17ης Μαΐου 2006 (*Moniteur belge* της 15ης Ιουνίου 2006, σ. 30455), όπως τροποποιήθηκε με τον *wet betreffende de terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank* (νόμο περί της θέσεως στη διάθεση δικαστηρίου αρμόδιου για την εκτέλεση των ποινών), της 6ης Απριλίου 2007 (*Moniteur belge* της 13ης Ιουλίου 2007, σ. 38299):

«§ 1er Η θέση στη διάθεση του αρμόδιου για την εκτέλεση ποινών δικαστηρίου η οποία έχει επιβληθεί στον καταδικασθέντα [...] αρχίζει να εκτίεται μετά τη λήξη της κύριας ποινής.

§ 2. Το αρμόδιο για την εκτέλεση των ποινών δικαστήριο αποφασίζει, πριν από τη λήξη της κύριας ποινής σύμφωνα με την καθοριζόμενη στο τμήμα 2 διαδικασία, είτε τη στέρηση της ελευθερίας είτε την υπό επιτήρηση ελευθέρωση του τεθέντος στη διάθεση του δικαστηρίου αυτού.

[...]

§ 3. Ο τεθείς στη διάθεση του αρμόδιου για την εκτέλεση ποινών δικαστηρίου στερείται της ελευθερίας του αν υφίσταται κίνδυνος τελέσεως από αυτόν σοβαρών αδικημάτων τα οποία θίγουν τη φυσική ή ψυχική ακεραιότητα τρίτων και ο κίνδυνος αυτός δεν δύναται να αποφευχθεί με την επιβολή ειδικών όρων στο πλαίσιο ελευθερώσεως υπό επιτήρηση.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 15 Με κατ' αντιμωλία απόφαση του hof van beroep te Antwerpen (εφετείου Αμβέρσας, Βέλγιο), της 1ης Φεβρουαρίου 2013, ο ΙΚ, Βέλγος υπήκοος, καταδικάστηκε σε κύρια ποινή φυλάκισης τριών ετών λόγω προσβολής της γενετήσιας αξιοπρέπειας ανηλίκου κάτω των δεκαέξι ετών χωρίς τη χρήση βίας ή απειλών (στο εξής: κύρια ποινή). Επιπλέον, με την ίδια απόφαση και για την ίδια αξιόποινη πράξη, ως παρεπόμενη ποινή, τέθηκε στη διάθεση του strafuitvoeringsrechtbank (αρμόδιου για την εκτέλεση των ποινών δικαστηρίου) για διάρκεια δέκα ετών (στο εξής: παρεπόμενη ποινή). Κατά το βελγικό δίκαιο, η ποινή αυτή αρχίζει να εκτίεται μετά τη λήξη της κύριας ποινής και, για την εκτέλεσή της, το strafuitvoeringsrechtbank (αρμόδιο για την εκτέλεση των ποινών δικαστήριο) αποφασίζει, πριν από τη λήξη της κύριας ποινής, είτε τη στέρηση της ελευθερίας είτε την υπό επιτήρηση ελευθέρωση του τεθέντος στη διάθεση του δικαστηρίου αυτού.
- 16 Επειδή ο ΙΚ έφυγε από το Βέλγιο, η αρμόδια βελγική δικαστική αρχή έκδοσης εντάλματος εξέδωσε, στις 27 Αυγούστου 2014, ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης του ΙΚ για την εκτέλεση της ποινής. Στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης αναγράφονταν η κύρια ποινή, η φύση και ο νομικός χαρακτηρισμός των αδικημάτων καθώς και οι εφαρμοστέες νομικές διατάξεις, και εκτίθεντο τα πραγματικά περιστατικά. Δεν γινόταν μνεία της παρεπόμενης ποινής που είχε επίσης επιβληθεί στον ενδιαφερόμενο.
- 17 Μετά τη σύλληψη του ΙΚ στις Κάτω Χώρες, το rechtbank Amsterdam, internationale rechtshulpkamer (πλημμελειοδικείο Άμστερνταμ, τμήμα διεθνούς δικαστικής συνδρομής, Κάτω Χώρες), με απόφαση της 8ης Μαρτίου 2016, επέτρεψε την παράδοσή του στο Βασίλειο του Βελγίου με σκοπό την εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής σε βελγικό έδαφος για την πράξη για την οποία ζητήθηκε η παράδοσή του.
- 18 Στη συνέχεια, ο ενδιαφερόμενος παραδόθηκε στις βελγικές αρχές και ετέθη υπό κράτηση. Η κράτηση αυτή στηριζόταν στην καταδίκη του στην κύρια ποινή, η λήξη της οποίας είχε καθορισθεί στις 12 Αυγούστου 2018, και στην παρεπόμενη ποινή, ήτοι τη θέση του ενδιαφερομένου στη διάθεση του αρμόδιου για την εκτέλεση ποινών δικαστηρίου για διάρκεια δέκα ετών.
- 19 Στις 21 Ιουνίου και στις 19 Ιουλίου 2018, το strafuitvoeringsrechtbank Antwerpen (αρμόδιο για την εκτέλεση των ποινών δικαστήριο Αμβέρσας, Βέλγιο) αποφάνθηκε επί της θέσεως του ΙΚ στη διάθεση του εν λόγω δικαστηρίου. Κατά τη διαδικασία αυτή, ο ενδιαφερόμενος ισχυρίστηκε ότι η παράδοση από τις ολλανδικές αρχές δεν αφορούσε την παρεπόμενη ποινή και ότι το strafuitvoeringsrechtbank Antwerpen (αρμόδιο για την εκτέλεση των ποινών δικαστήριο Αμβέρσας) δεν μπορούσε να επιβάλει στέρηση της ελευθερίας προς εκτέλεση της εν λόγω ποινής, δεδομένου ότι η ποινή αυτή δεν αναγραφόταν στο εκδοθέν από τις βελγικές αρχές ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.
- 20 Στο πλαίσιο αυτό, στις 2 Ιουλίου 2018, η αρμόδια βελγική δικαστική αρχή έκδοσης εντάλματος απηύθυνε στις ολλανδικές αρχές πρόσθετο αίτημα συγκατάθεσης, αφορώσας την παρεπόμενη ποινή, βάσει του άρθρου 27 της απόφασης-πλασιού 2002/584. Εκτιμώντας ότι η συγκατάθεσή τους μπορούσε να δοθεί μόνον για καταδίκη του ενδιαφερομένου ή για δίωξή του για αξιόποινη πράξη διαφορετική από εκείνη για την οποία επιτράπηκε η παράδοσή του και ότι τούτο δεν συμβαίνει εν προκειμένω, οι ολλανδικές αρχές δεν δέχθηκαν το πρόσθετο αυτό αίτημα.

- 21 Με απόφαση της 31ης Ιουλίου 2018, το strafuitvoeringsrechtbank te Antwerpen (αρμόδιο για την εκτέλεση των ποινών δικαστήριο Αμβέρσας) απέρριψε την επιχειρηματολογία του ΙΚ και αποφάσισε να διατηρήσει τη στέρηση της ελευθερίας του. Στις 3 Αυγούστου 2018, ο ΙΚ άσκησε αναίρεση κατά της απόφασης αυτής ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, του Hof van Cassatie (Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, Βέλγιο).
- 22 Κατά το δικαστήριο αυτό, δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαίσιου 2002/584, ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μπορεί να εκδίδεται για την εκτέλεση ποινής όταν έχει ήδη επιβληθεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών.
- 23 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, της εν λόγω απόφασης-πλαίσιου, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης πρέπει να συντάσσεται σύμφωνα με το έντυπο που προσαρτάται στην απόφαση αυτή και πρέπει να περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τα εξής πληροφοριακά στοιχεία, ήτοι ένδειξη ότι υπάρχει εκτελεστή απόφαση, τη φύση και τον νομικό χαρακτηρισμό του αδικήματος, την περιγραφή των περιστάσεων υπό τις οποίες τελέσθηκε η αξιόποινη πράξη καθώς και την επιβληθείσα ποινή.
- 24 Τα πληροφοριακά αυτά στοιχεία παρέχουν στη δικαστική αρχή εκτέλεσης τη δυνατότητα να εξετάσει αν πληρούνται οι τυπικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις για την παράδοση δυνάμει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και εάν, ενδεχομένως, πρέπει να ληφθεί υπόψη λόγος αρνήσεως, όπως, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 3, της ίδιας αυτής απόφασης-πλαίσιου, ο σεβασμός των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των γενικών αρχών που κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 ΣΕΕ.
- 25 Εξάλλου, το άρθρο 27, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαίσιου 2002/584 προβλέπει ότι, εξαιρέσει των περιπτώσεων τις οποίες αφορούν οι παράγραφοι 1 και 3 του άρθρου αυτού, πρόσωπο το οποίο παραδόθηκε δεν διώκεται, καταδικάζεται ή άλλως πως στερείται της ελευθερίας του για αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα πριν από την παράδοσή του πέραν εκείνης για την οποία παραδόθηκε.
- 26 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Hof van Cassatie (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Πρέπει το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της [απόφασης-πλαίσιου 2002/584] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αρκεί, στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος να αναγράφει μόνον την επιβληθείσα στερητική της ελευθερίας εκτελεστή ποινή, και επομένως να μην αναγράφει την επιβληθείσα για την ίδια πράξη και με την ίδια δικαστική απόφαση παρεπόμενη ποινή, όπως είναι η θέση στη διάθεση δικαστηρίου αρμόδιου για την εκτέλεση ποινών, η οποία θα οδηγήσει σε πραγματική στέρηση της ελευθερίας μόνον μετά την εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας κύριας ποινής, και τούτο μόνον κατόπιν ρητής σχετικής απόφασης του strafuitvoeringsrechtbank (αρμόδιου δικαστηρίου για την εκτέλεση ποινών Αμβέρσας);
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της [απόφασης-πλαίσιου 2002/584] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η παράδοση από το κράτος μέλος της δικαστικής αρχής εκτέλεσης δυνάμει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης στο οποίο αναγράφεται μόνον η επιβληθείσα στερητική της ελευθερίας εκτελεστή ποινή, και επομένως δεν αναγράφεται η επιβληθείσα για την ίδια πράξη και με την ίδια δικαστική απόφαση παρεπόμενη ποινή της θέσεως στη διάθεση του ως άνω δικαστηρίου, έχει ως αποτέλεσμα ότι, στο κράτος μέλος της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος, δύναται να χωρήσει πραγματική στέρηση της ελευθερίας σε εκτέλεση της παρεπόμενης αυτής ποινής;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της [απόφασης-πλαίσιου 2002/584] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το γεγονός ότι η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος δεν ανέγραψε, στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, την παρεπόμενη ποινή της θέσεως στη διάθεση του ως άνω δικαστηρίου έχει ως αποτέλεσμα ότι η

παρεπόμενη αυτή ποινή, την οποία, όπως γίνεται δεκτό, η δικαστική αρχή εκτέλεσης δεν γνωρίζει, δεν δύναται να συνεπάγεται πραγματική στέρηση της ελευθερίας στο κράτος μέλος της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος;»

Επί της επείγουσας προδικαστικής διαδικασίας

- 27 Το αιτούν δικαστήριο ζήτησε να εξεταστεί η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής απόφασης με την επείγουσα προδικαστική διαδικασία του άρθρου 107, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.
- 28 Προς στήριξη του αιτήματός του, το δικαστήριο αυτό επισήμανε ότι ο ΙΚ κρατείται επί του παρόντος στο Βέλγιο, στο πλαίσιο της εκτελέσεως της ποινής της θέσεως στη διάθεση του αρμόδιου για την εκτέλεση των ποινών δικαστηρίου, κατόπιν της εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που εκδόθηκε στις 27 Αυγούστου 2014. Κατά το αιτούν δικαστήριο, η απάντηση στα υποβληθέντα ερωτήματα θα είναι καθοριστική για την κράτηση του ΙΚ και τη συνέχισή της.
- 29 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι, πρώτον, η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής απόφασης αφορά την ερμηνεία της απόφασης-πλασιού 2002/584, η οποία εμπίπτει στους τομείς που μνημονεύονται στον τίτλο V του τρίτου μέρους της Συνθήκης ΛΕΕ περί χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Ως εκ τούτου, η αίτηση προδικαστικής παραπομπής μπορεί να εξετασθεί με την επείγουσα προδικαστική διαδικασία.
- 30 Δεύτερον, όσον αφορά το κριτήριο του επείγοντος, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος στερείται επί του παρόντος την ελευθερία του και ότι η συνέχιση της κράτησής του εξαρτάται από την επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης. Εξάλλου, η κατάσταση του ενδιαφερομένου πρέπει να εκτιμάται όπως αυτή εμφανίζεται κατά την ημερομηνία εξέτασης του αιτήματος για υπαγωγή της αίτησης προδικαστικής απόφασης στην επείγουσα διαδικασία (απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2018, RO, C-327/18 PPU, EU:C:2018:733, σκέψη 30 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 31 Εν προκειμένω, αφενός, δεν αμφισβητείται ότι, κατά την εν λόγω ημερομηνία, ο ΙΚ κρατούνταν στο Βέλγιο. Αφετέρου, από τις διευκρινίσεις του αιτούντος δικαστηρίου προκύπτει ότι η συνέχιση της κράτησης του ατόμου αυτού εξαρτάται από την έκβαση της υπόθεσης της κύριας δίκης, εφόσον το μέτρο κράτησής του επιβλήθηκε στο πλαίσιο της εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης το οποίο εκδόθηκε σε βάρος του και η συνέχιση της κράτησης του ΙΚ προς εκτέλεση της παρεπόμενης ποινής εξαρτάται από τις απαντήσεις που θα δώσει το Δικαστήριο στα παρόντα προδικαστικά ερωτήματα.
- 32 Υπό τις συνθήκες αυτές, το πρώτο τμήμα του Δικαστηρίου αποφάσισε, στις 10 Σεπτεμβρίου 2018, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή και αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα, να δεχθεί το αίτημα του αιτούντος δικαστηρίου να εξετασθεί η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής απόφασης με την επείγουσα προδικαστική διαδικασία.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

- 33 Με τα τρία ερωτήματά του, τα οποία πρέπει να συνεξετασθούν, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της απόφασης-πλασιού 2002/584 έχει την έννοια ότι η παράλειψη αναγραφής, στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει του οποίου έγινε η παράδοση του ενδιαφερομένου, της παρεπόμενης ποινής της θέσεως στη διάθεση του αρμόδιου για την εκτέλεση ποινών δικαστηρίου, η οποία του επιβλήθηκε για την ίδια αξιόποινη πράξη και με την ίδια δικαστική απόφαση με την οποία επιβλήθηκε η κύρια στερητική της ελευθερίας

ποινή, αποκλείει τη στέρηση της ελευθερίας του ενδιαφερομένου, προς εκτέλεση της παρεπόμενης αυτής ποινής, μετά τη λήξη της κύριας ποινής και κατόπιν της έκδοσης ρητής προς τούτο απόφασης του αρμόδιου για την εκτέλεση των ποινών εθνικού δικαστηρίου.

- 34 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι το δίκαιο της Ένωσης εδράζεται στη θεμελιώδη παραδοχή ότι κάθε κράτος μέλος αποδέχεται από κοινού με τα λοιπά κράτη μέλη, και αναγνωρίζει ότι τα εν λόγω κράτη αποδέχονται από κοινού με αυτό, μια σειρά κοινών αξιών επί των οποίων στηρίζεται η Ένωση, όπως διευκρινίζει το άρθρο 2 ΣΕΕ. Η παραδοχή αυτή συνεπάγεται και δικαιολογεί την ύπαρξη αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών ως προς την αναγνώριση των εν λόγω αξιών και, επομένως, ως προς την τήρηση του δικαίου της Ένωσης που υλοποιεί τις αξίες αυτές [απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Minister for Justice and Equality (Πλημμέλειες του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, σκέψη 35 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 35 Τόσο η αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών όσο και η αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως, η οποία εδράζεται με τη σειρά της στην αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών αυτών, έχουν θεμελιώδη σημασία στο δίκαιο της Ένωσης, δεδομένου ότι καθιστούν δυνατή τη δημιουργία και τη διατήρηση ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα. Ειδικότερα, η αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης, ιδίως όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, επιβάλλει σε καθένα από τα κράτη μέλη να δέχεται, πλην εξαιρετικών περιστάσεων, ότι όλα τα λοιπά κράτη μέλη τηρούν το δίκαιο της Ένωσης και, ειδικότερα, ότι σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα που είναι αναγνωρισμένα από το δίκαιο αυτό [απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Minister for Justice and Equality (Πλημμέλειες του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, σκέψη 36 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 36 Από την αιτιολογική σκέψη 6 της απόφασης-πλαίσιου 2002/584 προκύπτει ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης το οποίο αυτή προβλέπει αποτελεί την πρώτη περίπτωση συγκεκριμένης εφαρμογής, στον τομέα του ποινικού δικαίου, της αρχής της αμοιβαίας αναγνωρίσεως.
- 37 Όπως προκύπτει ειδικότερα από το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και από τις αιτιολογικές σκέψεις 5 και 7, η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο έχει ως σκοπό την αντικατάσταση του πολυμερούς συστήματος έκδοσης, το οποίο βασιζόταν στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Έκδοσης, υπογραφείσα στο Παρίσι στις 13 Δεκεμβρίου 1957, με ένα σύστημα παράδοσης, μεταξύ δικαστικών αρχών, των καταδικασθέντων ή υπόπτων, προς εκτέλεση αποφάσεων ή άσκηση δίωξεων, σύστημα το οποίο εδράζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως [απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Minister for Justice and Equality (Πλημμέλειες του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, σκέψη 39 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 38 Επομένως, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 κατατείνει, μέσω της καθιερώσεως ενός νέου, απλουστευμένου και αποτελεσματικότερου συστήματος παράδοσης των καταδικασθέντων ή υπόπτων για παραβάσεις της ποινικής νομοθεσίας, στη διευκόλυνση και στην επιτάχυνση της δικαστικής συνεργασίας, συμβάλλοντας στην επίτευξη του σκοπού του οποίο έχει θέσει η Ένωση, να καταστεί δηλαδή αυτή ένας χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης επί τη βάση του υψηλού βαθμού εμπιστοσύνης που πρέπει να υφίσταται μεταξύ των κρατών μελών [απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Minister for Justice and Equality (Πλημμέλειες του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, σκέψη 40 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 39 Σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 1, της ως άνω απόφασης-πλαίσιου, ο μηχανισμός του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης έχει ως αντικείμενο την παροχή της δυνατότητας σύλληψης και παράδοσης του καταζητούμενου ώστε, λαμβανομένου υπόψη του επιδιωκόμενου με την εν λόγω απόφαση-πλαίσιο σκοπού, να μην παραμείνει ατιμώρητη η διαπραχθείσα αξιόποινη πράξη και το πρόσωπο αυτό να διωχθεί ή να εκτίσει τη στερητική της ελευθερίας ποινή που του επιβλήθηκε.

- 40 Συναφώς, η αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως, η οποία αποτελεί, όπως προκύπτει ειδικότερα από την αιτιολογική σκέψη 6 της απόφασης-πλαίσιο 2002/584, τον «ακρογωνιαίο λίθο» της δικαστικής συνεργασίας εντός της Ένωσης, εκδηλώνεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαίσιο αυτής, το οποίο θεσπίζει τον κανόνα ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνωρίσεως και σύμφωνα με τις διατάξεις της ίδιας απόφασης-πλαίσιο [απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Minister for Justice and Equality (Πλημμέλειες του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, σκέψη 41 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 41 Συνεπώς, οι δικαστικές αρχές εκτέλεσης μπορούν, κατ' αρχήν, να αρνούνται την εκτέλεση τέτοιου εντάλματος μόνο στις εξαντλητικώς προβλεπόμενες από την απόφαση-πλαίσιο 2002/584 περιπτώσεις μη εκτέλεσης και η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης μπορεί να εξαρτάται μόνον από τη συνδρομή μιας από τις προϋποθέσεις που απαριθμούνται περιοριστικώς στο άρθρο 5 της εν λόγω απόφασης-πλαίσιο. Συνεπώς, ενώ η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης συνιστά τον κανόνα, η άρνηση εκτέλεσης έχει προβλεφθεί ως εξαίρεση, η οποία πρέπει να ερμηνεύεται στενά [απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Minister for Justice and Equality (Πλημμέλειες του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, σκέψη 41 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 42 Επομένως, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 καθορίζει ρητώς, στο άρθρο 3, τους λόγους υποχρεωτικής μη εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, στα άρθρα 4 και 4α, τους λόγους προαιρετικής μη εκτέλεσης του εντάλματος αυτού, καθώς και, στο άρθρο 5, τις εγγυήσεις που πρέπει να παρέχει το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος σε ειδικές περιπτώσεις.
- 43 Εξάλλου, το Δικαστήριο έκρινε ότι οι διατάξεις αυτές εδράζονται στην παραδοχή ότι το σχετικό ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης πληροί τις απαιτήσεις νομιμότητας που προβλέπονται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, της εν λόγω απόφασης-πλαίσιο και ότι η μη εκπλήρωση μιας από τις ως άνω απαιτήσεις νομιμότητας, η τήρηση των οποίων συνιστά προϋπόθεση για το κύρος του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, πρέπει, κατ' αρχήν, να συνεπάγεται τη μη εκτέλεση του εν λόγω εντάλματος σύλληψης από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης (βλ., συναφώς, απόφαση της 1ης Ιουνίου 2016, Bob-Dogi, C-241/15, EU:C:2016:385, σκέψεις 63 και 64).
- 44 Δεν μπορεί εκ προοιμίου να αποκλεισθεί ότι η καταδίκη σε παρεπόμενη ποινή η οποία δεν αναγράφηκε στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μπορεί, υπό ορισμένες περιστάσεις, να αποτελέσει έναν από τους λόγους που δικαιολογούν την άρνηση εκτέλεσης ενός τέτοιου εντάλματος.
- 45 Υπό το πρίσμα των σκέψεων αυτών πρέπει να κριθεί αν, υπό συνθήκες όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, η παράλειψη αναγραφής της παρεπόμενης ποινής στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είχε επιπτώσεις στην άσκηση των αρμοδιοτήτων τις οποίες η δικαστική αρχή εκτέλεσης αντλεί από τα άρθρα 3 έως 5 της απόφασης-πλαίσιο 2002/584 ή είχε ως συνέπεια τη μη τήρηση της απαίτησης νομιμότητας που προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της απόφασης αυτής.
- 46 Πρώτον, παρατηρείται ότι, στην υπόθεση της κύριας δίκης, η δικαστική αρχή εκτέλεσης δεν στερήθηκε τη δυνατότητα να επικαλεστεί τις διατάξεις των άρθρων 3 έως 5 της εν λόγω απόφασης-πλαίσιο.
- 47 Δεύτερον, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, πρέπει να κριθεί αν η παράλειψη αναγραφής της παρεπόμενης ποινής στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης συνιστά μη τήρηση της απαίτησεως νομιμότητας που προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της εν λόγω απόφασης-πλαίσιο.
- 48 Η διάταξη αυτή απαιτεί την αναγραφή της «επιβληθείσα[ς] ποινή[ς], εάν πρόκειται για τελεσίδικη απόφαση».

- 49 Εξάλλου, προκειμένου να απλουστευθεί και να επιταχυνθεί η διαδικασία παράδοσης, τηρουμένων των προθεσμιών που προβλέπονται στο άρθρο 17 της απόφασης-πλαisiού 2002/584, η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο προβλέπει, σε παράρτημα, ειδικό έντυπο το οποίο οφείλουν να συμπληρώνουν οι δικαστικές αρχές έκδοσης του εντάλματος σύλληψης, αναγράφοντας τα ειδικώς απαιτούμενα πληροφοριακά στοιχεία (απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2018, Piotrowski, C-367/16, EU:C:2018:27, σκέψη 57). Στο στοιχείο γ', σημείο 2, του εν λόγω εντύπου γίνεται λόγος για τη «[δ]ιάρκεια της επιβληθείσας στερητικής της ελευθερίας ποινής ή του επιβληθέντος στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας».
- 50 Η απαίτηση νομιμότητας που προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της απόφασης-πλαisiού 2002/584 σκοπεί στην ενημέρωση των δικαστικών αρχών εκτέλεσης για τη διάρκεια της στερητικής της ελευθερίας ποινής για την οποία ζητείται η παράδοση του καταζητούμενου, βάσει των πληροφοριακών στοιχείων που αποσκοπούν στην παροχή των ελάχιστων τυπικών πληροφοριών που είναι αναγκαίες προκειμένου να δοθεί στις αρχές αυτές η δυνατότητα να προβούν σύντομα σε εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, εκδίδοντας επειγόντως την απόφασή τους σχετικά με την παράδοση (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2018, Piotrowski, C-367/16, EU:C:2018:27, σκέψεις 58 και 59).
- 51 Η απαίτηση αυτή αποσκοπεί στην παροχή της δυνατότητας στη δικαστική αρχή εκτέλεσης, όπως παρατήρησε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 66 των προτάσεών της, να βεβαιωθεί ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της ως άνω απόφασης-πλαisiού και, ειδικότερα, να εξακριβώσει ότι εκδόθηκε για την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής ή στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας των οποίων η διάρκεια υπερβαίνει το κατώτατο όριο των τεσσάρων μηνών που θέτει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της εν λόγω απόφασης-πλαisiού.
- 52 Εν προκειμένω, η κύρια ποινή φυλάκισης τριών ετών στην οποία καταδικάστηκε ο ΙΚ υπερβαίνει το εν λόγω όριο. Κατά συνέπεια, η αναγραφή της αρκούσε για να διασφαλιστεί ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης πληροί την απαίτηση νομιμότητας του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της ίδιας αυτής απόφασης-πλαisiού.
- 53 Υπό τις συνθήκες αυτές, η δικαστική αρχή εκτέλεσης υποχρεούνταν να παραδώσει το άτομο κατά του οποίου έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προκειμένου να μην παραμείνει ατιμώρητη η διαπραχθείσα αξιόποινη πράξη και να εκτελεστεί η επιβληθείσα σε βάρος του προσώπου αυτού ποινή.
- 54 Ως εκ τούτου, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, το γεγονός ότι στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δεν αναγραφόταν η παρεπόμενη ποινή δεν ασκεί καμία επιρροή στην εκτέλεση της ποινής αυτής στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος μετά την παράδοση.
- 55 Το συμπέρασμα αυτό δεν κλονίζεται, πρώτον, από το επιχείρημα του ΙΚ και της Ολλανδικής Κυβερνήσεως ότι, κατ' ουσίαν, η απόφαση της δικαστικής αρχής εκτέλεσης συνιστά τον τίτλο στον οποίο στηρίζεται η στέρηση της ελευθερίας στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος, με συνέπεια να μην μπορεί να εκτελεστεί ποινή η οποία δεν αποτέλεσε αντικείμενο της απόφασης της δικαστικής αρχής εκτέλεσης και για την οποία δεν επιτράπηκε η παράδοση.
- 56 Πράγματι, αντικείμενο της απόφασης της αρχής εκτέλεσης δεν είναι ότι, εν προκειμένω, επιτρέπει την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος. Όπως παρατήρησε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 81 των προτάσεών της και υπομνήσθηκε στη σκέψη 39 της παρούσας απόφασης, η απόφαση αυτή απλώς επιτρέπει την παράδοση του ενδιαφερομένου, σύμφωνα με τις διατάξεις της απόφασης-πλαisiού 2002/584, για να μην παραμείνει ατιμώρητη η διαπραχθείσα αξιόποινη πράξη. Η εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής στηρίζεται στην εκτελεστή απόφαση που εκδόθηκε στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος, μνεία της οποίας πρέπει να γίνεται δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της εν λόγω απόφασης-πλαisiού.

- 57 Δεύτερον, η Ολλανδική Κυβέρνηση, μολονότι διευκρίνισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου ότι δεν αμφισβητεί το κύρος του επίμαχου στην υπόθεση της κύριας δίκης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, υποστηρίζει ότι η εκτέλεση ποινής που δεν γνωστοποιήθηκε στη δικαστική αρχή εκτέλεσης αντιβαίνει εντούτοις στην αρχή της ειδικότητας. Μια τέτοια ερμηνεία δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 58 Πράγματι, παρατηρείται, αφενός, ότι το άρθρο 27 της απόφασης-πλαίσου 2002/584, με τίτλο «Ενδεχόμενη δίωξη για άλλες αξιόποινες πράξεις», προβλέπει, στην παράγραφο 2, ότι πρόσωπο το οποίο παραδόθηκε δεν διώκεται, καταδικάζεται ή άλλως πως στερείται της ελευθερίας του για αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα πριν από την παράδοσή του πέραν εκείνης για την οποία παραδόθηκε. Αφετέρου, η παράγραφος 3, στοιχείο ζ', του άρθρου αυτού προβλέπει τη δυνατότητα να ζητηθεί, για τον σκοπό αυτόν, η συγκατάθεση της δικαστικής αρχής εκτέλεσης μετά την παράδοση. Όπως όμως αναγνώρισε η Ολλανδική Κυβέρνηση στις γραπτές της παρατηρήσεις, η πρόσθετη συγκατάθεση μπορεί να αφορά μόνον άλλη αξιόποινη πράξη πέραν εκείνης για την οποία παραδόθηκε και όχι ποινή σχετική με την ίδια πράξη.
- 59 Συνεπώς, ο κανόνας της ειδικότητας κατά το άρθρο 27 της απόφασης-πλαίσου 2002/584, όπως υπομνήσθηκε από τη γενική εισαγγελέα στα σημεία 53 και 54 των προτάσεών της, αφορά μόνον αξιόποινες πράξεις πέραν εκείνων για τις οποίες έγινε η παράδοση.
- 60 Συναφώς, διευκρινίζεται ότι, όπως προκύπτει από την απόφαση περί παραπομπής, εν προκειμένω, η παρεπόμενη ποινή δεν προστέθηκε μετά την παράδοση του ενδιαφερομένου. Επιβλήθηκε για την ίδια αξιόποινη πράξη και με την ίδια δικαστική απόφαση με την οποία επιβλήθηκε η κύρια ποινή φυλάκισης τριών ετών.
- 61 Συνεπώς, δεδομένου ότι ο ΙΚ καταδικάστηκε στην παρεπόμενη αυτή ποινή για την αξιόποινη πράξη για την οποία εκδόθηκε και εκτελέστηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, το ζήτημα κατά πόσον η εν λόγω ποινή μπορεί να εκτελεσθεί διά της στέρησης της ελευθερίας, ενώ η δικαστική αρχή εκτέλεσης δεν γνώριζε την εν λόγω ποινή, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανόνα της ειδικότητας.
- 62 Τρίτον, αντιθέτως προς όσα προβάλλει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι, εφόσον η παρεπόμενη ποινή δεν αναγράφηκε στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της αμοιβαίας εμπιστοσύνης, η εκτέλεσή της μπορεί να συνεπάγεται την επιβολή στερητικού της ελευθερίας μέτρου μόνον υπό την προϋπόθεση ότι η δικαστική αρχή εκτέλεσης έχει προηγουμένως λάβει γνώση της ποινής αυτής, βάσει του άρθρου 15, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαίσου 2002/584, και δεν αποφασίζει, όσον αφορά την παρεπόμενη αυτή ποινή, να επικαλεστεί έναν από τους λόγους αρνήσεως ή να εξαρτήσει την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από ορισμένες εγγυήσεις που πρέπει να παρασχεθούν από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος, βάσει των άρθρων 3 έως 5 της εν λόγω απόφασης-πλαίσου.
- 63 Ασφαλώς, το Δικαστήριο έκρινε ότι, υπό το πρίσμα μιας αποτελεσματικής δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, οι δικαστικές αρχές έκδοσης και εκτέλεσης υποχρεούνται να κάνουν πλήρη χρήση των μέσων που προβλέπονται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 8, παράγραφος 1, και στο άρθρο 15 της απόφασης-πλαίσου 2002/584, κατά τρόπον ώστε να προάγεται η αμοιβαία εμπιστοσύνη βάσει της συνεργασίας αυτής (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2017, *Ardic*, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, σκέψεις 90 και 91).
- 64 Εν προκειμένω, όπως αναγνώρισε η Βελγική Κυβέρνηση κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου, η παρεπόμενη ποινή έπρεπε να έχει αναγραφεί στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης. Πάντως, γεγονός παραμένει ότι, κατ' αρχάς, όπως προκύπτει από τη σκέψη 46 της παρούσας απόφασης, η παράλειψη αναγραφής της παρεπόμενης ποινής στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δεν είχε επιπτώσεις στην άσκηση των αρμοδιοτήτων τις οποίες η δικαστική αρχή εκτέλεσης αντλεί από τα άρθρα 3 έως 5 της εν λόγω απόφασης-πλαίσου 2002/584.

- 65 Περαιτέρω, όπως παρατήρησε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 109 των προτάσεών της, από τη δικογραφία την οποία υπέβαλε ο ΙΚ στο Δικαστήριο προκύπτει ότι, ενώ δεν αγνοούσε ούτε την ύπαρξη ούτε τη διάρκεια της ποινής του, δεν επικαλέστηκε ενώπιον της δικαστικής αρχής εκτέλεσης τη μη αναγραφή της παρεπόμενης ποινής στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.
- 66 Τέλος, όπως έκρινε το Δικαστήριο, όσον αφορά διαδικασία ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η διασφάλιση του σεβασμού των δικαιωμάτων του προσώπου του οποίου ζητείται η παράδοση αποτελεί, κατά κύριο λόγο, ευθύνη του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος, ως προς το οποίο πρέπει να τεκμαίρεται ότι τηρεί το δίκαιο της Ένωσης και, ειδικότερα, ότι σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα που είναι αναγνωρισμένα από το δίκαιο αυτό (απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2018, Piotrowski, C-367/16, EU:C:2018:27, σκέψη 50).
- 67 Επομένως, η απόφαση της δικαστικής αρχής δεν επηρεάζει τη δυνατότητα του ενδιαφερομένου, μετά την παράδοσή του, να ασκήσει στην έννομη τάξη του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος τα ένδικα βοηθήματα που του επιτρέπουν να αμφισβητήσει, εφόσον παραστεί ανάγκη, τη νομιμότητα της κράτησής του σε σωφρονιστικό κατάστημα του εν λόγω κράτους μέλους, μεταξύ άλλων, όπως προκύπτει από τη διαφορά της κύριας δίκης, υπό το πρίσμα του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης βάσει του οποίου επιτράπηκε η παράδοσή του. Στο πλαίσιο αυτό, το εν λόγω πρόσωπο μπορεί να προβάλει, μεταξύ άλλων, τον σεβασμό του δικαιώματος σε αποτελεσματική προσφυγή και αμερόληπτο δικαστήριο, καθώς και των δικαιωμάτων άμυνας που αντλεί από το άρθρο 47 και το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Χάρτη (βλ., συναφώς, απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2018, RO, C-327/18 PPU, EU:C:2018:733, σκέψη 50).
- 68 Ως εκ τούτου, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, το άρθρο 15, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαίσιου 2002/584 δεν έχει την έννοια ότι επιβάλλει στη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος να ενημερώνει τη δικαστική αρχή εκτέλεσης, μετά την εκ μέρους της αρχής αυτής αποδοχή του αιτήματος παράδοσης, για την ύπαρξη της παρεπόμενης ποινής προκειμένου η εν λόγω αρχή να εκδώσει απόφαση περί της δυνατότητας εκτέλεσης της ποινής αυτής στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος.
- 69 Όπως παρατήρησε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 116 των προτάσεών της, η εξάρτηση της εκτέλεσης της παρεπόμενης ποινής από τέτοια υποχρέωση, ενώ η δικαστική αρχή εκτέλεσης δεν μπορεί να αρνηθεί να δώσει συνέχεια στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, θα ήταν ασύμβατη προς τον σκοπό διευκόλυνσης και επιταχύνσεως της δικαστικής συνεργασίας τον οποίο επιδιώκει η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2018, Piotrowski, C-367/16, EU:C:2018:27, σκέψη 53 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 70 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, στα υποβληθέντα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της απόφασης-πλαίσιου 2002/584 έχει την έννοια ότι η παράλειψη αναγραφής στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει του οποίου έγινε η παράδοση του ενδιαφερομένου της παρεπόμενης ποινής της θέσεως στη διάθεση του αρμόδιου για την εκτέλεση ποινών δικαστηρίου, η οποία του επιβλήθηκε για την ίδια αξιόποινη πράξη και με την ίδια δικαστική απόφαση με την οποία επιβλήθηκε η κύρια στερητική της ελευθερίας ποινή, δεν αποκλείει, υπό τις περιστάσεις της κύριας δίκης, τη στέρηση της ελευθερίας του ενδιαφερομένου, προς εκτέλεση της παρεπόμενης αυτής ποινής, μετά τη λήξη της κύριας ποινής και κατόπιν της έκδοσης ρητής προς τούτο απόφασης του αρμόδιου για την εκτέλεση ποινών εθνικού δικαστηρίου.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 71 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπύπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχει την έννοια ότι η παράλειψη αναγραφής στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει του οποίου έγινε η παράδοση του ενδιαφερομένου της παρεπόμενης ποινής της θέσεως στη διάθεση του αρμόδιου για την εκτέλεση ποινών δικαστηρίου, η οποία του επιβλήθηκε για την ίδια αξιόποινη πράξη και με την ίδια δικαστική απόφαση με την οποία επιβλήθηκε η κύρια στερητική της ελευθερίας ποινή, δεν αποκλείει, υπό τις περιστάσεις της κύριας δίκης, τη στέρηση της ελευθερίας του ενδιαφερομένου, προς εκτέλεση της παρεπόμενης αυτής ποινής, μετά τη λήξη της κύριας ποινής και κατόπιν της έκδοσης ρητής προς τούτο απόφασης του αρμόδιου για την εκτέλεση ποινών εθνικού δικαστηρίου.

(υπογραφές)